

FÖR MÄNNISKOR SOM ÄLSKAR SKÄRGÅRDEN

# Skärgårdsliv

SID 32



Båtliv - form  
och miljö i fokus

En kulinarisk  
resa mellan  
kobbar och skär

## Malin på Saltkråkan

om skärgård, Astrid Lindgren och politik



MAGNUS FISCHER

# Först med kajak runt

Med nära 700 mil framför sig lade Magnus Fischer i sin välpackade kajak vid bryggan i Vaxholm för nästan ett år sen. Utan att veta vad som verkligen väntade honom.



Åter hemma i Vaxholm efter 204 dagar.

**N**u, väl hemma och med lite distans, kan han summera upplevelsen. En 204 dagar och 682 mil lång upplevelse.  
– Den fysiska påfrestningen var inte det värsta, det var den psykiska, säger sjukgymnasten från Roslagen.

Magnus Fischer skulle bli den förste svensk som ensam paddlade runt hela Skandinavien.

Det verkade på förhand vara ett näst intill omöjligt projekt men för Magnus Fischer var det en utmaning.

– Fascinationen är att man inte har en aning om vad som väntar.

## Ingen tävlingsmänniska

Han är målinriktad och uthållig, men ser inte sig själv som någon tävlingsmänniska. Det enda han har tävlat i var badminton, utan någon större framgång.

– Jag spelade väl i ett och ett halvt år och vann faktiskt ett set en gång, säger han och skrattar.

Nej, det var inte tävlingsinstinkten som drev honom. Inte att bli först eller att tävla med sig själv, mot naturen och elementen. Det var snarare lusten och behovet att vara ett med naturen.

– Mitt liv här hemma är nog rätt slätstruket. När man är ute så där blir det så stora variationer, kontraster – i allt. När man är hungrig så är man väldigt hungrig, eller väldigt mätt. Allt blir så konkret. Inget mellanting och verkligen inte slätstruket, säger han.

## En vårlig odysseé

Magnus påbörjade sin odysseé i Vaxholm en vardag, just när isarna gått upp. Framför honom låg den svenska östkusten och Kattegatt. Han korsade Danmark och hade tänkt att paddla på utsidan om den danska kusten, men det blev något annat.

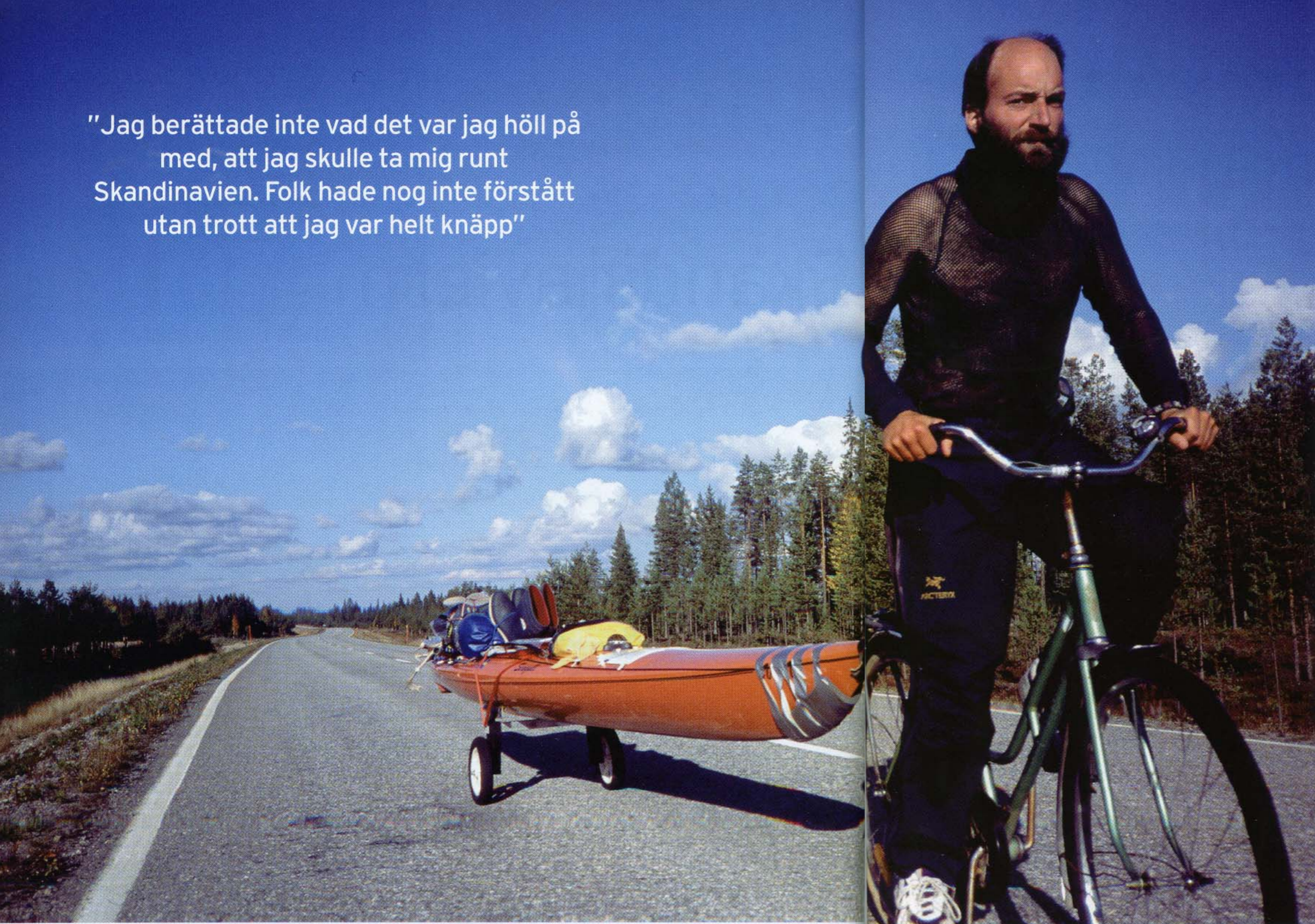
– På grund av vädret gick jag på den danska västkusten, 20 mil. Det blev ingen paddling där. När jag kom till Limfjorden blåste det kuling, därför paddlade jag österut på den istället för att paddla runt "hatten på Jylland".

Från den danska kusten satte han sedan av mot Norge och vidare genom sjösystemen i Finland.



För ensam paddlaren blir lunnefåglarna ett välkommet sällskap längs den norska kusten.

"Jag berättade inte vad det var jag höll på med, att jag skulle ta mig runt Skandinavien. Folk hade nog inte förstått utan trott att jag var helt knäpp"



▷ Just Norge blev den största prövningen – och det största nöjet.  
– Det är otroligt vackert i Norge – fjällen, fjordarna och naturen.

#### Lömska förhållanden

Den norska kusten är karg och oberäknerlig. Vindarna är hårda och lömska. Tidvattnet kan skilja på flera meter och det ställer stora krav på en ensam kanotist.  
– Det är mentalt påfrestande att paddla längs den kusten. Man får bara inte göra något fel, man får inte välta. Då måste man utgå från att man verkligen dör, säger Magnus.

Till havs var han helt ensam, utan följevåg eller någon möjlighet att få hjälp om något skulle hända. Han klarade sig dock från några allvarigare incidenter.  
– Vid norska kusten hände det ofta att jag var oerhört rädd, eller snarare koncentrerad. Men jag kände ändå aldrig för att ge upp.

Vid flera tillfällen blev han inblåst och fick stanna i tältet på land, i väntan på att vindarna skulle avta.  
– Efter en storm då jag låg inblåst i tre dygn, kravlade jag mig ut ur tältet och fick se snö på fjälltopparna. Det var otroligt vackert.

Detta var i månadskiftet mellan juli och augusti. Det

är upplevelser som den som gjorde hela äventyret värt ansträngningen, även om det var tungt ibland.

– Visst var det ensamt emellanåt, jag hade gärna haft sällskap men det är inte många som vill göra den sociala uppoffring som en sån här grej innebär.

#### Säl-skap av mink och utter

Som sällskap hade han sälar, minkar och emellanåt även havsuttrar. Ovanför honom seglade havsörnar och vid norska kusten kunde han stöta på lunnefåglar, Nordsjöns egna pingviner med sina färgglada näbbar.

– Havsuttrarna var otroligt söta och nyfikna, men

▷



#### UR DAGBOKEN:

2001-06-04

#### Språk

...plötsligt såg jag några kajaker på en brygga, så jag paddlade dit. En man förklarade vägen till en mycket bra tältplats. Konversationen blev lite konstig, han försökte prata svenska och jag försökte prata norska. Vi kanske skulle talat engelska så det blev någon ordning?! Det är nu drygt 50 dagar sedan jag hade skäggstubbs.



2001-08-31

#### Enare Träsk/Inari

Innan jag kom hit trodde jag att det eventuellt skulle bli ett problem att jag varken talar samiska eller finska, det har nu visat sig att det inte är något stort problem. Det finns nämligen inte så mycket folk att prata med här!



2001-09-03

### Gått 65 mil!

Jag har nu sedan starten totalt dragit min nästan 100 kilo tunga kajak 650 kilometer till fots med hjälp av min vagn, det är lika långt som normalrutten för de som skidar tvärs över Grönland. I tillägg till det har jag paddlat över 400 mil.

2001-09-26

### Dag 173

Jag paddlar på Saimens sjösystem och befinner mig ungefär mitt i finska Karelen. Det är inte någon akut trängsel, igår såg jag två båtar på avstånd men ingen människa.



2001-10-21

### Paddlat från Åland till Sverige

Sjösatte kajaken en knapp timme före soluppgången och paddlade ut på havet. Vindens vågor kom från vänster. Väldigt mycket trafik, innan jag anlände till Söderarm i Stockholms nordöstra skärgård såg jag arton fartyg.

### Läs mer:

[www.utsidan.se/fischer](http://www.utsidan.se/fischer)

▷ det var även minkarna. Vid ett tillfälle såg jag en minkunge som kämpade mot sin nyfikenhet, skulle han vara rädd och gömma sig i tångbädden eller våga undersöka mig närmare. Vi tittade på varandra en lång stund.

Människor däremot träffade han inte på så många, och de som såg honom tittade snarare misstänksamt. I synnerhet när han under stundom drog sin kajak på land.

– Jag berättade inte vad det var jag höll på med, att jag skulle ta mig runt Skandinavien. Folk hade nog inte förstått utan trott att jag var helt knäpp.

När han närmade sig Nordkapp i nordligaste Norge

## ”Man måste ha en mental strategi för att inte bryta ihop. Det hade jag”

drog det ihop sig till oväder och tidsplanen han lagt upp höll på att omkullkastas. Då drog Magnus helt sonika upp kajaken och fortsatte på land, med kajaken rullande på en vagn.

– Totalt gick jag väl 77 mil till fots, i Danmark, Norge och bitvis genom Finland. Emellanåt var det otroligt enformigt med mycket skog.

### Ute och cyklade

I Finland köpte han en gammal oväxlad damcykel för fyrahundra kronor och funderade ut ett sätt att dra kajaken efter cykeln. Men helt enkelt var det inte.

– Jag trodde ju att Finland var platt. Om jag hade vetat hur brant det var vet jag inte om jag hade gett mig in på det här alls.

Efter 204 dagar och 682 mil av paddling och kajakdragande över land kom Magnus Fischer hem till bryggan vid Vaxholms kanotsällskap den 27 oktober.

Så här efter en tid på landbacken konstaterar han ändå att han absolut kunnat vara ute längre.

– Man måste bara ha en mental strategi för att inte bryta ihop, det hade jag.

Men han skulle inte göra om det en gång till. Åtminstone inte paddla samma sträcka, däremot gärna en ny långpaddling.

Nu hägrar nya mål, längre sträckor och nya utmaningar. Kanske runt Grönland eller Tonga... □

TEXT: ÅSA ANDERSSON  
FOTO: MAGNUS FISCHER